

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol. 17, No. 2, 2022. Article ID: OJED-17-02-012
Article Info: Received 30 May, 2022; Revised 18 July, 2022; Accepted 18 July, 2022

OJED

An Online Journal
of Education

www.tci-thaijo.org/index.php/OJED

บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพาร์ตส์ของเด็กวัยอนุบาลในโครงการลูสพาร์ตส์คิตส์ Parents' Roles in Promoting Loose Parts Play in the Loose Parts Kits Project

ศรสุญา จุลศักดิ์¹ และ วรวรรณ เหมชะญาติ^{2*}

Sornsuya Junlasak¹ and Worawan Hemchayart^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพาร์ตส์ของเด็กวัยอนุบาลในโครงการลูสพาร์ตส์คิตส์ ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสังเกต ด้านการเอื้ออำนวยการเล่น และด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม ประชากรคือ ผู้ปกครองเด็กอายุ 3 – 5 ปี ที่เข้าร่วมในโครงการลูสพาร์ตส์คิตส์ จำนวน 55 คน ในปีการศึกษา 2564 เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดหมวดหมู่เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมค่าเฉลี่ยคะแนนบทบาทผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก ($M = 3.68$, $SD = 0.58$) โดยทุกรายด้านอยู่ในระดับมาก ($3.90 \leq M \leq 4.43$) ได้แก่ (1) ด้านการสังเกต ($M = 4.43$, $SD = 0.43$) ประกอบด้วย อารมณ์ความรู้สึก ($M = 4.45$, $SD = 0.44$) พฤติกรรมการเล่น ($M = 4.41$, $SD = 0.49$) (2) ด้านการเอื้ออำนวยการเล่น ($M = 4.04$, $SD = 0.54$) ประกอบด้วย การสร้างข้อตกลงในการเล่น ($M = 4.15$, $SD = 0.56$) การชี้แนะการเล่น ($M = 3.93$, $SD = 0.65$) และ (3) ด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม ($M = 3.90$, $SD = 0.61$) ประกอบด้วย การจัดระเบียบพื้นที่ในการเล่น ($M = 4.04$, $SD = 0.69$) และการจัดเตรียมวัสดุลูสพาร์ตส์และอุปกรณ์เสริม ($M = 3.76$, $SD = 0.83$) ตามลำดับ

คำสำคัญ : บทบาทผู้ปกครอง, การเล่นลูสพาร์ตส์, เด็กวัยอนุบาล

¹ นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Graduate Student of Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University E-mail: sornsuyajunlasak@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาระดับปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Lecturer of Early Childhood Education Division, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University E-mail: worawan.h@chula.ac.th

* Corresponding author

Abstract

The purpose of this research was to study parents' roles in promoting loose parts play in the loose parts kits project for 3 aspects comprised of observation, facilitating children's play, and preparing a play environment. The population used in the study was parents of 55 children from the age of 3 to 5 in the academic year 2021. A questionnaire was developed in a Google form. The data were analyzed by using frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and content analysis. The research findings were that the overall role of parents in promoting loose parts play was at a high level ($M = 3.68, SD = 0.58$). Considerably, all aspects were at a high level for parents' roles ($3.90 \leq M \leq 4.43$). They were (1) observation ($M = 4.43, SD = 0.43$), which consisted of emotion ($M = 4.45, SD = 0.44$) and playing behavior ($M = 4.41, SD = 0.49$); (2) facilitating children's play ($M = 4.04, SD = 0.54$), which consisted of establishing a play agreement ($M = 4.15, SD = 0.56$) and guided play ($M = 3.93, SD = 0.65$); and (3) preparing a play environment ($M = 3.90, SD = 0.61$), which consisted of organizing the play area ($M = 4.04, SD = 0.69$) and the preparation of loose part materials and accessories ($M = 3.76, SD = 0.83$), respectively.

Keywords: parent roles, Loose parts play, preschool

บทนำ

การเล่นเป็นสิ่งจำเป็นต่อสุขภาพกาย-จิต ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก และส่งเสริมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์จินตนาการ ความมั่นใจในตนเอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง ตลอดจนความแข็งแกร่งและทักษะทางร่างกาย สังคม การรับรู้ และอารมณ์ (Committee on the Rights of the Child, 2013) ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของเด็ก นักการศึกษาได้มีการสนับสนุนเกี่ยวกับประโยชน์ในการเล่นของเด็กในการเล่นโคลน น้ำ ทราย และการใช้เวลาอยู่กับธรรมชาติ ซึ่งเด็กจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อเด็กได้เล่นอย่างอิสระ โดยมีการเล่นผ่านการทำสวน งานไม้ มีการซ่อมแซมเพื่อให้เด็กได้มีการทดลองเล่น นับได้ว่าการเล่นถือว่ามีมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กปฐมวัย

การเล่นลูสพาร์ทส์ (Loose parts) เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้แบบปลายเปิด โดยเป็นการส่งเสริมการเล่นผ่านสภาพแวดล้อมและประสบการณ์ ในการส่งเสริมการแก้ปัญหาและเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง โดยผู้ใหญ่มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการเล่นผ่านการจัดเตรียม ชี้นำแนวทาง และบันทึกประสบการณ์การเรียนรู้ ส่งเสริมให้เด็กมีการบูรณาการการเล่นและพื้นที่ในทางที่สร้างสรรค์ (Better Kids Care, 2019)

การเล่นลูสพาร์ทส์ เป็นการเล่นที่ใช้วัสดุที่สามารถเคลื่อนย้าย พกพา ประกอบ ออกแบบใหม่ จัดเรียง และแยกชิ้นส่วนและประกอบกลับคืนมาได้หลายวิธี หรือสามารถใช้เดี่ยว ๆ หรือใช้ร่วมกับวัสดุชิ้นอื่น ๆ ได้ ไม่มีการกำหนดทิศทางเฉพาะสำหรับวัสดุที่ถือว่าเป็นชิ้นส่วนของการเล่นวัสดุสร้างสรรค์ ซึ่งการเล่นลูสพาร์ทส์ช่วยส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ การเป็นผู้นำและการร่วมมือกันในการเล่น การให้โอกาสเด็กได้เล่นกลางแจ้งอย่างเข้มข้นโดยได้รับอนุญาตให้เล่นในสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ

จะกระตุ้นพัฒนาการของเด็ก เด็กจะมีสุขภาพที่ดีขึ้น และสามารถเพิ่มโอกาสให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการเล่นอย่างอิสระในทุกสภาพแวดล้อม ไม่เพียงแต่ที่บ้านหรือที่โรงเรียนเท่านั้น (Tremblay et al., 2015) สื่อสัพพารตส์เสริมสร้างประสบการณ์การเล่นสำหรับเด็กวัยอนุบาล ดังนั้นการให้อิสระแก่เด็กในการพัฒนาประสบการณ์การเล่นจินตนาการ ความคิดและเป้าหมาย นอกจากนี้การจัดสภาพแวดล้อมและจัดหาทรัพยากรมีส่วนสำหรับการเล่น (Wahyuni & Reswita, 2020)

นักการศึกษาปฐมวัยได้กล่าวถึงสัพพารตส์ ในฐานะเครื่องมือการเรียนรู้ที่สำคัญของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพราะเป็นการส่งเสริมการเล่นแบบปลายเปิดกับทรัพยากรหรือวัสดุที่มีความหลากหลายเสริมสร้างความสามารถด้านการคิดผ่านการสร้าง การสนทนา การมีส่วนร่วมในลักษณะต่าง ๆ ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษา สติปัญญา รวมถึงสุนทรียภาพ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านวัฒนธรรม ความสามารถทางการเรียน อายุ หรือเพศของเด็ก สัพพารตส์จึงเหมาะกับทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน สร้างโอกาสการเรียนรู้ให้เด็กผ่านการเล่นที่เพลิดเพลิน เป็นการสร้างสรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัด แต่มีความหมายสอดคล้องกับบริบทที่เด็กอาศัยอยู่ (Daly & Beloglovsky, 2015)

ผู้ใหญ่สามารถเป็นผู้เฝ้าดูแลการเล่นของเด็กได้ด้วยการจัดสภาพแวดล้อม จัดเตรียมสื่อปลายเปิดที่เหมาะสมกับวัย จัดสรรพื้นที่ เวลาให้เด็กเล่นตามความต้องการเพื่อก้าวข้ามข้อจำกัดของตนเอง (Mendizza & Pearce, 2002) การชี้แนะที่เหมาะสมจากผู้ใหญ่ระหว่างเล่นนั้นสำคัญกว่าปริมาณการเล่นของเด็ก ผู้ใหญ่ต้องรอบคอบในการเข้าไปชี้แนะอย่างเหมาะสมและไม่ลืมว่าเด็กยังคงมีอิสระในการเล่น หากชี้แนะหรือเข้าไปมีบทบาทมากเกินไป อาจทำให้เด็กเบื่อ ไม่สนใจ ขาดความมั่นใจ ไม่กล้าตัดสินใจด้วยตนเองและเลิกเล่นในที่สุด ดังนั้นผู้ใหญ่จึงมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้สนับสนุนให้ความรัก ความอบอุ่น รับผิดชอบ และเห็นคุณค่าในการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อให้เด็กพัฒนาทักษะการสร้างสรรค์ได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งมีงานวิจัยพบว่า ผู้ใหญ่มักกำหนดพื้นที่เล่นที่รัดกุมและควบคุมความปลอดภัยมากเกินไป ความจริงแล้วควรให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนและออกแบบพื้นที่เล่น เพราะเด็กต้องการพื้นที่เล่นที่ท้าทายและสามารถใช้ความเร็วได้มากกว่าที่ผู้ใหญ่กำหนดไว้ (Ward, 2018)

จากที่ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาทั้งหมดพบว่า บทบาทผู้ปกครองในการเล่นสัพพารตส์มีความสำคัญมาก นำมาซึ่งโครงการสัพพารตส์คิดส์เป็นโครงการหนึ่งที่ส่งเสริมบทบาทของผู้ปกครองในการเล่นของเด็ก และเป็นโครงการวิจัยหนึ่งของสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2564) ร่วมกับกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ ได้ริเริ่มโดยมีเป้าหมายในการนำองค์ความรู้จากทฤษฎีสัพพารตส์และหลักการ optimum learning relationship มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบและสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมสื่อทางการศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพสอดคล้องกับบริบทไทยและเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย เพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเล่นของเล่นปลายเปิดแก่เด็กปฐมวัย การจัด “กิจกรรมมาเล่นกันเถอะ” มุ่งส่งเสริมการเล่นอิสระและการเล่นแบบชี้แนะในห้องเรียนหรือบ้าน โดยการจัดพื้นที่การเล่นมีความสำคัญ เช่นเดียวกับการจัดเก็บวัสดุประกอบการเล่นหรือของเล่นด้วยตนเองได้ “กิจกรรมมาเล่นกันเถอะ” เป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองเด็กอายุ 3 – 5 ปี ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมจำนวน 60 ครอบครัว แบ่งเป็นกิจกรรมการเล่นจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 60

นาที่ โดยครั้งที่ 1 เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการเล่น ผ่านการแนะนำวัสดุสฟารตส์โดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมของเด็ก เพื่อสร้างความคุ้นเคย รวมทั้งให้คำแนะนำและเป็นแบบอย่างในการจัดเก็บวัสดุสฟารตส์ ครั้งที่ 2 – 12 เป็นการเล่นอิสระและการเล่นแบบชี้แนะตามความสนใจ โดยใช้การเล่นิทานเป็นสื่อในการสร้างแรงบันดาลใจในการพูดคุยเรื่องราว ใช้คำถามปลายเปิดเพื่อกระตุ้นความสนใจ วางแผนและออกแบบการเล่นและเลือกใช้วัสดุในการเล่น จากนั้นเปิดพื้นที่ให้เด็กสร้างสรรค์การเล่นของตน ผู้ปกครองมีบทบาทในการสังเกต ให้กำลังใจ ชักชวนให้ทดสอบสิ่งที่สร้างขึ้น ช่วยเหลือเมื่อเด็กร้องขอ ให้สัญญาณเก็บของ และเป็นแบบอย่างในการจัดเก็บ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า บทบาทของผู้ปกครองมีความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กในทุกด้าน โดยเฉพาะการส่งเสริมการเล่นสฟารตส์ ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของเด็ก จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง ซึ่งโครงการสฟารตส์คิดส์เป็นโครงการที่ให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้ปกครอง แต่ยังไม่มีการศึกษาว่าผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทมากน้อยเพียงใด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นสฟารตส์ของเด็กวัยอนุบาลในโครงการสฟารตส์คิดส์ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้แก่ผู้ปกครองทั่วไปและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการเล่นให้แก่เด็กวัยอนุบาลต่อไป

คำถามการวิจัย

บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นสฟารตส์ของเด็กวัยอนุบาลในโครงการสฟารตส์คิดส์เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นสฟารตส์ของเด็กวัยอนุบาลในโครงการสฟารตส์คิดส์ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสังเกต ด้านการเอื้ออำนวยการเล่น ด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสฟารตส์ประกอบด้วย บทบาทครูและผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นสฟารตส์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2564) บทบาทผู้ใหญ่ในการส่งเสริมการเล่นสฟารตส์ (Casey & Robertson, 2019) และบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นสฟารตส์ (Cawley, 2019) ตลอดจนแนวทางในการเล่นสฟารตส์ การจัดเตรียมสภาพแวดล้อม ประโยชน์ของสฟารตส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังตาราง 1

ตาราง 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

ประเด็นที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริม การเล่นลูสพารตส์	1. ด้านการสังเกต	1.1 อารมณ์ความรู้สึก 1.2 พฤติกรรมการเล่น
	2. ด้านการเฝ้าอำนวยความสะดวก	2.1 การสร้างข้อตกลงในการเล่น 2.2 การชี้แนะการเล่น
	3. ด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม	3.1 การจัดระเบียบพื้นที่ในการเล่น 3.2 การจัดเตรียมวัสดุลูสพารตส์ และอุปกรณ์เสริม

2. การกำหนดประชากร

ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้ปกครองเด็กอายุ 3 – 5 ปี ที่เข้าร่วมในโครงการลูสพารตส์คิตส์ จำนวน 55 คน ในปีการศึกษา 2564 โดยอ้างอิงจากจำนวนเด็ก 1 คน ต่อ ผู้ปกครอง 1 คน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2

จำนวนประชากรจำแนกตามเพศ และอายุเด็ก

เพศ	อายุ			รวม
	3 ปี	4 ปี	5 ปี	
ชาย	3	1	4	8
หญิง	18	16	13	47
รวม	21	17	17	55

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพารตส์ โดยผู้วิจัยมีการดำเนินการดังนี้

3.1 การกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3

โครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประเด็นที่ศึกษา	แบบสอบถาม		
	ค่าน้ำหนัก (ร้อยละ)	จำนวน (ข้อ)	ข้อที่
1. ด้านการสังเกต	33.33	10	1-10
1.1 อารมณ์ความรู้สึก			(1-5)
1.2 พฤติกรรมการเล่น			(6-10)

ตาราง 3 (ต่อ)

โครงสร้างของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประเด็นที่ศึกษา	แบบสอบถาม		
	ค่าน้ำหนัก (ร้อยละ)	จำนวน (ข้อ)	ข้อที่
2. ด้านการเฝ้าอำนวยการเล่น	33.33	10	11-20
2.1 การสร้างข้อตกลงในการเล่น			(11-15)
2.2 การชี้แนะการเล่น			(16-20)
3. ด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม	33.33	10	21-30
3.1 การจัดระเบียบพื้นที่ในการเล่น			(21-25)
3.2 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เสริม			(26-30)
รวม	100	30	1-30

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังรายละเอียด คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ความสัมพันธ์กับเด็ก สถานภาพสมรส ลักษณะครอบครัว อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว จำนวนบุตร อายุบุตรหลานที่เข้าร่วมโครงการฯ

ตอนที่ 2 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูกสฟารตส์ จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยแบ่งระดับความคิดเห็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ตามเกณฑ์มีรายละเอียดการให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำหรือทุกครั้งเมื่อมีโอกาส
- 4 หมายถึง ปฏิบัติบ่อยครั้ง
- 3 หมายถึง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
- 2 หมายถึง ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง
- 1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติ/ ไม่แน่ใจ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา จากนั้นนำไปปรับปรุงเพื่อส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา ความครอบคลุม ความเหมาะสม และการใช้ภาษา โดยกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิให้คะแนนตามเกณฑ์ คือ

- + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม
- 0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม

3.3.2 นำผลการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ จุดประสงค์ ที่มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา IOC (Index of item-Objective Congruence) เป็นรายข้อ โดยใช้ เกณฑ์การตัดสินความตรงเชิงเนื้อหาซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 เท่ากับ ค่า IOC > 0.5 ขึ้นไป จะ ถือว่าเป็นค่าที่ยอมรับได้ (วรรณิ แกมเกตุ, 2555) ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์ค่าความตรงเชิงเนื้อหาของ แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.91 แสดงว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มีความตรงเชิงเนื้อหาใน ระดับสูง

3.3.3 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์และจัดทำเครื่องมือใน รูปแบบออนไลน์ (google form) ต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือการเก็บข้อมูล

4.2 ผู้วิจัยติดต่อผู้ประสานงานโครงการลูสพารตส์คิตส์ เพื่อขอรายละเอียดในการส่งแบบสอบถาม ผ่านทางออนไลน์แก่ผู้ปกครองที่เข้าร่วมโครงการฯ ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลช่วงเดือนเมษายน 2565

4.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน 52 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.55 ซึ่งไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็น ค่าที่ยอมรับได้ (วรรณิ แกมเกตุ, 2555)

5. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่า ร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพารตส์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยใช้เกณฑ์การแปล ความหมายตามระดับการปฏิบัติ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง บทบาทในการส่งเสริมการเล่นระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง บทบาทในการส่งเสริมการเล่นระดับมาก
- ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง บทบาทในการส่งเสริมการเล่นระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง บทบาทในการส่งเสริมการเล่นระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง บทบาทในการส่งเสริมการเล่นระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยแยกคำตอบเป็นหมวดหมู่และแจกแจงความถี่ แล้วนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพาร์ตส์ของเด็กวัยอนุบาลในโครงการลูสพาร์ตส์คิตส์ ผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 90.4 มีอายุระหว่าง 36 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.3 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 55.8 มีความสัมพันธ์กับเด็กเป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 92.3 มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 96.2 ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวขยาย (พ่อ-แม่-ลูก และปู่-ย่า หรือตา-ยาย หรือญาติคนอื่น ๆ) คิดเป็นร้อยละ 48.1 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว 50,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 69.2 มีบุตรคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 51.9 อายุบุตรหลานที่เข้าร่วมโครงการฯ 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.40

2. บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพาร์ตส์

ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.68, SD = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้งสามด้านมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($3.90 \leq M \leq 4.43$) ได้แก่ ด้านการสังเกต ($M = 4.43, SD = 0.43$) ด้านการเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่น ($M = 4.04, SD = 0.54$) และด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม ($M = 3.90, SD = 0.61$) โดยรายละเอียดของแต่ละด้านสามารถนำเสนอได้ดังนี้

ตาราง 4

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการรู้หนังสือขั้นต้นของเด็กอนุบาลโดยภาพรวม

บทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพาร์ตส์	ระดับการปฏิบัติ (n=52)		
	M	SD	แปลผล
1. ด้านการสังเกต	4.43	0.43	มาก
1.1 อารมณ์ความรู้สึก	4.45	0.44	มาก
1.2 พฤติกรรมการเล่น	4.41	0.49	มาก
2. ด้านการเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่น	4.04	0.54	มาก
2.1 การสร้างข้อตกลงในการเล่น	4.15	0.56	มาก
2.2 การชี้แนะการเล่น	3.93	0.65	มาก
3. ด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม	3.90	0.61	มาก
3.1 การจัดระเบียบพื้นที่ในการเล่น	4.04	0.69	มาก
3.2 การจัดเตรียมวัสดุลูสพาร์ตส์และอุปกรณ์เสริม	3.76	0.83	มาก
รวม	3.68	0.58	มาก

2.1 ด้านการสังเกต

ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทการสังเกตอยู่ในระดับมาก ($M = 4.43$, $SD = 0.43$) ทั้ง 2 ประเด็นย่อยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($4.41 \leq M \leq 4.45$) โดยลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนในด้านย่อยได้ดังนี้

(1) อารมณ์ความรู้สึก มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($M = 4.45$, $SD = 0.44$) เช่นในเรื่องของการรับฟังสิ่งที่บุตรหลานร้องขอเพื่อใช้วัสดุอื่นเพิ่มเติมประกอบการเล่น การสังเกตและการแสดงท่าทางที่ทำให้บุตรหลานรู้สึกสบายใจ เมื่อบุตรหลานเกิดปัญหาขณะเล่น การพบเห็นความเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ความรู้สึกของบุตรหลานที่แสดงออกถึงความสุขและความเพลิดเพลินในขณะที่กำลังเล่น และการปรับเปลี่ยนการใช้น้ำเสียงให้นุ่มนวลและอ่อนโยนมากขึ้น เพื่อช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายขณะที่เล่นร่วมกัน

(2) พฤติกรรมการเล่น มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($M = 4.41$, $SD = 0.49$) เช่นในเรื่องของการอธิบายสิ่งที่บุตรหลานมีข้อสงสัยในการเล่นลูกสฟารตส์ การสังเกตบุตรหลานแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ด้วยตนเองขณะเล่น การพบความท้าทายหรือความถนัดใหม่ ๆ ของบุตรหลาน และการกระตุ้นหรือร่วมทดลองเล่นสิ่งต่าง ๆ ไปกับบุตรหลาน เมื่อเริ่มเห็นพฤติกรรมคับข้องใจหรือเริ่มไม่สนใจในการเล่น

2.2 ด้านการเอื้ออำนวยการเล่น

ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทการเอื้ออำนวยการเล่นอยู่ในระดับมาก ($M = 4.04$, $SD = 0.54$) ทั้ง 2 ประเด็นย่อยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($3.93 \leq M \leq 4.15$) โดยลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนในด้านย่อยได้ดังนี้

(1) การสร้างข้อตกลงในการเล่น ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($M = 4.15$, $SD = 0.56$) เช่นในเรื่องของการให้บุตรหลานเก็บวัสดุเล่นลูกสฟารตส์ใส่กล่องให้เรียบร้อยหลังจากเล่นเสร็จ การพูดคุยกับบุตรหลานถึงวิธีการเล่นที่ปลอดภัยกับตนเองและผู้อื่น การให้บุตรหลานมีส่วนร่วมในการกำหนดข้อตกลงหรือกติกาในการเล่น และการให้บุตรหลานเล่นลูกสฟารตส์ตามเวลาที่กำหนดร่วมกันตั้งแต่เริ่มแรก

(2) การชี้แนะการเล่น มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($M = 3.93$, $SD = 0.65$) เช่นเรื่อง การชี้ชวนวิธีการเล่นใหม่ ๆ กับวัสดุลูกสฟารตส์แก่บุตรหลาน การใช้คำถามปลายเปิดกระตุ้นความคิดของบุตรหลานขณะเล่นเป็นระยะ ๆ การกำกับการเล่นของบุตรหลานให้เป็นไปตามแนวทางหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ และการแบ่งปันประสบการณ์ วิธีการ เทคนิค หรือปัญหาที่พบจากการเล่นลูกสฟารตส์ของบุตรหลานแก่ผู้ปกครองท่านอื่น ๆ

2.3 ด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม

ข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทการเตรียมสภาพแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.90$, $SD = 0.61$) ทั้ง 2 ประเด็นย่อยมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($3.76 \leq M \leq 4.05$) โดยลำดับค่าเฉลี่ยคะแนนในด้านย่อยได้ดังนี้

(1) การจัดระเบียบพื้นที่ในการเล่น มีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($M = 4.04$, $SD = 0.69$) เช่นเรื่องการให้บุตรหลานดูแลรักษาพื้นที่ในการเล่นของตนเอง การจัดพื้นที่การเล่นลูกสฟารตส์ให้อยู่ในสายตา

ของสมาชิกในครอบครัว การจัดพื้นที่ในการเล่นโดยคำนึงถึงความสะดวกขณะเล่นและเก็บเมื่อเล่นเสร็จ และการจัดพื้นที่ให้เล่นลูสพาร์ตส์ในห้องหรือที่ที่มีความเป็นส่วนตัว ไม่ปะปนกับใคร

(2) การจัดเตรียมวัสดุลูสพาร์ตส์และอุปกรณ์เสริม ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมาก ($M = 3.76$, $SD = 0.83$) เช่นเรื่องการจัดหาวัสดุลูสพาร์ตส์และอุปกรณ์เสริมอื่นเพิ่มเติมตามการร้องขอของ บุตรหลาน การเตรียมวัสดุลูสพาร์ตส์ให้พร้อมก่อนการเล่นในแต่ละครั้ง การปรับวัสดุลูสพาร์ตส์ให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ในการเล่น และจัดอุปกรณ์เสริมรวมไว้กับวัสดุลูสพาร์ตส์เพื่อสะดวกต่อการใช้งานครั้งต่อไป

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

จากข้อมูลแบบสอบถามพบว่า ผู้ปกครองข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

ด้านการเอื้ออำนวยความสะดวก ได้แก่ ควรให้คำแนะนำให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบกลุ่ม (1 คน) และควรมีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลาแก่เด็กในการคิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหาด้วยตนเอง (2 คน)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมการเล่นลูสพาร์ตส์ของเด็กวัยอนุบาลมีประเด็นสำคัญ ที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายดังนี้

1. ด้านการสังเกต

จากผลการวิจัยพบว่า บทบาทผู้ปกครองด้านการสังเกตของเด็กวัยอนุบาลอยู่ในระดับมาก ($M = 4.43$) เมื่อพิจารณาจากประเด็นย่อยทั้ง 2 ประเด็นพบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ อารมณ์ความรู้สึก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่าเด็กแสดงอารมณ์ความรู้สึก ผ่านการสังเกตของผู้ปกครองโดยการ ให้กำลังใจ ปรับเปลี่ยนการใช้น้ำเสียงให้นุ่มนวลและอ่อนโยน เพื่อสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายขณะในการเล่น ร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวไว้ว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ใหญ่ควรสังเกต จดบันทึกประเด็น อารมณ์ ความรู้สึกขณะที่เด็กกำลังเล่น รวมถึงใส่ใจความต้องการและความสนใจของเด็ก การกระทำต่าง ๆ เหล่านี้เป็น การแสดงออกถึงความรักความเข้าใจ เป็นการช่วยสนับสนุนความคิดความสนใจของเด็ก ซึ่งมีประโยชน์ในการ ส่งเสริมให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง ทำให้เห็นจุดเด่น ความถนัด ความชอบ และเข้าใจวิธีที่เด็กปฏิบัติสัมพันธ์ต่อ สิ่งแวดล้อม (Pearce & Mendizza, 2003; Drake, 2014; Casey & Robertson, 2016) และในทิศทาง เดียวกันงานวิจัยของ กมลวรรณ ศรีสำราญ และ อรพรรณ บุตรกตัญญู (2562) พบว่า เด็กมีพฤติกรรม เปลี่ยนแปลง ปรับตัว รับฟัง เข้าใจตนเอง รู้คุณค่าในตนเอง เข้าใจความรู้สึกของตนเอง รู้จุดเด่น จุดด้อย และ พฤติกรรมการเล่นของตนเอง เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Canadian Public Health Association (2019) ที่ กล่าวว่า ผู้ปกครองต้องสังเกต ขณะที่เด็กกำลังเล่น และอธิบายสิ่งที่บุตรหลานมีข้อสงสัยในการเล่นลูสพาร์ตส์ เช่น ชื่อของวัสดุ วิธีการใช้งาน โดยหลีกเลี่ยงการชี้แนะและการเป็นผู้กำกับการเล่น อีกทั้งเข้าช่วยเหลือทันที เมื่อรู้สึกถึงอันตรายที่กำลังจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ Gull et al. (2019) ยังสนับสนุนให้ผู้ปกครองสังเกตเด็ก การ สังเกตนำมาซึ่งการมีส่วนช่วยให้เด็กเข้าถึงลูสพาร์ตส์ผ่านการสำรวจ การเข้าใจและตระหนักถึงความหมายของ การเล่นของเด็ก เด็กจะได้รับประสบการณ์ที่มีความหมาย และสิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนาทักษะต่าง ๆ

ทั้งจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ผู้ปกครองสามารถเชิญชวนให้เด็กเล่นและลองทำสิ่งต่าง ๆ ที่ต่างไปจากเดิม โดยทำได้ทั้งการบอกเป็นคำพูดหรือแสดงท่าทางประกอบ

2. ด้านการเอื้ออำนวยการเล่น

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการเอื้ออำนวยการเล่นของเด็กวัยอนุบาลอยู่ในระดับ ($M = 4.04$) เมื่อพิจารณาจากประเด็กย่อยทั้ง 2 ประเด็นพบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การสร้างข้อตกลงในการเล่นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงคือ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับลูสพาร์ตส์ ได้แก่ การจัดการกับวัสดุ การเลือกใช้วัสดุ การนำเสนอ และการจัดเก็บ (Spencer et al., 2019) ซึ่งสอดคล้องกับ Ward (2018) ได้กล่าวว่า การเปิดโอกาสให้เด็กเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการวางแผนและออกแบบพื้นที่เล่นช่วยสร้างมุมมองและแนวคิดที่คำนึงถึงความปลอดภัย อันตรายที่อาจเกิดขึ้นตลอดจนความสามารถในการควบคุมจังหวะการเล่นที่เหมาะสม และการชี้แนะการเล่น ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเห็นได้ว่า ผู้ใหญ่เป็นผู้ให้คำแนะนำ เสนอแนะ ใช้คำถามกระตุ้นความคิด ซึ่งเด็กไม่จำเป็นต้องทำตามก็ได้ โดยให้เด็กเป็นผู้นำ ริเริ่มการเล่น ผู้ใหญ่ใช้บทสนทนาเพื่อเสนอแนะหรือขยายประสบการณ์การเล่นให้แก่เด็ก ซึ่งสอดคล้องกับนักการศึกษาปฐมวัย Daly and Beloglovsky (2015) ได้กล่าวถึงลูสพาร์ตส์ในฐานะเครื่องมือการเรียนรู้ที่สำคัญของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เพราะเป็นการส่งเสริมการเล่นแบบปลายเปิดกับทรัพยากร หรือวัสดุที่มีความหลากหลายเสริมสร้างความสามารถด้านการคิดผ่านการสร้างการสนทนา การมีส่วนร่วมในลักษณะต่าง ๆ ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษาสติปัญญา รวมถึงสุนทรียภาพ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านวัฒนธรรม ความสามารถทางการเรียน อายุ หรือเพศของเด็ก สอดคล้องกับ วราภรณ์ รักวิจัย (2540) และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) ที่กล่าวว่า การส่งเสริมการเล่นของเด็ก ควรพิจารณาถึงความปลอดภัยทั้งทางกาย ทางจิตใจ ทางสังคมและอารมณ์ เพราะความไว้วางใจและความรู้สึกปลอดภัยเป็นเรื่องสำคัญ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับผู้ปกครองที่ต้องให้ความสำคัญมากขึ้น

3. ด้านการเตรียมสภาพแวดล้อม

จากผลการวิจัยพบว่า ด้านการสังเกตของเด็กวัยอนุบาลอยู่ในระดับมาก ($M = 3.90$) เมื่อพิจารณาจากประเด็กย่อยทั้ง 2 ประเด็นพบว่าประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การจัดระเบียบพื้นที่ในการเล่นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเห็นได้ว่า การเล่นลูสพาร์ตส์ จำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม รวมถึงออกแบบกิจกรรม จัดเตรียมพื้นที่และเวลา เน้นเปิดกว้างทางความคิดและให้อิสระแก่เด็ก ผู้ใหญ่ต้องคำนึงถึงสีสนในห้องและสีสนของเครื่องเรือนให้เหมาะสม ผนังห้องและเพดานควรเลือกใช้สีโทนอ่อนนุ่มนวล และสีธรรมชาติ ควรจัดวางให้อยู่ในระดับที่เด็กสามารถใช้งานได้ ควรจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ให้เป็นระเบียบโดยคำนึงถึงความปลอดภัย หลีกเลี่ยงสิ่งของที่ระบว่าไม่เหมาะสมกับเด็ก ระวางการเลือกใช้วัสดุที่มีขนาดเล็กเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Ward (2018) พบว่า ผู้ใหญ่มักกำหนดพื้นที่เล่นที่รัดกุม และควบคุมความปลอดภัยมากเกินไป ความจริงแล้วควรให้เด็กมีส่วนร่วมในการวางแผนและออกแบบพื้นที่เล่น เพราะเด็กต้องการพื้นที่เล่นที่ท้าทายและสามารถใช้ความเร็วได้มากกว่าที่ผู้ใหญ่กำหนดไว้ ดังที่ Casey and Robertson

(2017) กล่าวว่า การที่ผู้ใหญ่เป็นผู้สนับสนุนการเล่นที่เปลี่ยนพื้นที่ทางกายภาพในสิ่งแวดล้อมให้เป็นสถานที่แห่งโอกาส การสร้างจินตนาการ ความรู้สึกเป็นเจ้าของ และการเป็นอิสระในการเล่นของเด็ก สำหรับเด็กการเล่นในพื้นที่ต่าง ๆ ไม่ใช่เพียงเพื่อการพัฒนาในด้านร่างกายเพียงเท่านั้น แต่โอกาสที่ดีที่สุดในการเล่นสำหรับเด็ก คือ การที่เด็กได้พัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน โดยที่ผู้ใหญ่เป็นผู้สนับสนุนหลักในการเล่น และการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์เสริมผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเห็นได้ว่าผู้ใหญ่ควรเตรียมวัสดุอุปกรณ์วัสดุที่เหมาะสมเพื่อเติมเต็มสิ่งแวดล้อมให้เด็กได้มีอิสระในการเล่นทั้งในร่มและกลางแจ้ง การเตรียมพื้นที่เป็นเสมือนการขยายพื้นที่ความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาการด้านอื่น ๆ รวมทั้งการใช้สื่อการเรียนรู้ แนวคิดหรือความคิดรวบยอด นำไปสู่การเข้าใจมนทัศน์คณิตศาสตร์ได้ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์กายภาพผ่านการทดลอง หรือนำไปเป็นอุปกรณ์ประกอบการเล่นบทบาทสมมติ ดังที่ Myers (2019) กล่าวว่า ผู้ปกครองสามารถช่วยให้เวลาในการเล่นมีประสิทธิภาพและปลอดภัยโดยการจัดหาพื้นที่ในการเล่นและจัดหาอุปกรณ์การเล่นวัสดุ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้ปกครองควรมีการแบ่งปันประสบการณ์ วิธีการ เทคนิค หรือปัญหาที่พบจากการเล่นวัสดุของบุตรหลานแก่ผู้ปกครองท่านที่สนใจอื่น ๆ
2. ผู้ปกครองควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์เสริมอื่นเพิ่มเติมให้แก่บุตรหลาน แม้ไม่มีการร้องขอ เช่น วัสดุเหลือใช้ เพื่อสะดวกต่อการใช้งานครั้งต่อไปของบุตรหลาน
3. ผู้ปกครองควรศึกษาและปฏิบัติตามแนวทางที่ถูกต้อง รวมถึงตระหนักถึงความสำคัญของการเล่นวัสดุกับเด็กวัยอนุบาลให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการสนับสนุนโรงเรียนรัฐหรือโรงเรียนชนบทในการจัดกิจกรรมวัสดุเพื่อการพัฒนาอื่น ๆ สำหรับเด็ก
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการเล่นวัสดุในกิจกรรมกลางแจ้งของเด็กวัยอนุบาล
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบเซตวัสดุที่ تناسبกับเด็กแต่ละช่วงวัยทั้งที่เหมาะสมกับกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กมลวรรณ ศรีสำราญ และ อรพรรณ บุตรภักดิ์. (2562). ผลการใช้กิจกรรมเล่นวัสดุสร้างสรรค์อย่างมีจุดมุ่งหมายที่มีต่อการตระหนักรู้และเข้าใจตนเองของเด็กปฐมวัย. *วารสารจันทร์เกษมสาร*, 25(2), 33-47.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น
 วราภรณ์ รักวิจัย. (2540). *การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย*. แสงศิลป์การพิมพ์.
 วรรณิ แกมเกตุ. 2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2564). คู่มือ “สื่อ เล่น สร้าง” เพื่อพัฒนาการคิดของเด็กปฐมวัย. กู๊ดเฮด พรินต์ติ้ง
 แอนด์ แพคเกจจิ้ง กรุป.
 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *สมรรถนะของเด็กปฐมวัยในการพัฒนาตามวัย 3-5 ปี: แนวแนะ
 สำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง*. แปลน พอร์ คิดส์.

ภาษาอังกฤษ

Better Kids Care. (2019). *Loose parts: What does this mean?*. PennState Extension.
 Canadian Public Health Association. (2019). *Loose parts play policy*.
<http://www.cpha.ca/sites/default/files/upload/resources/play/loose-parts-e.pdf>
 Casey, T., & Robertson, J. (2016). *Loose Parts Play*. <https://creativestartlearning.co.uk/wp-content/uploads/2020/05/Loose-Parts-Toolkit.pdf>
 Casey, T. & Robertson, J. (2017). *Resources for playing – providing loose parts to support children’s play A toolkit*. www.playwales.org.uk/eng/
 Casey, T., & Robertson, J. (2019). *Loose parts play: A toolkit (2nd ed.)*. Inspiring Scotland.
 Cawley, J. (2019, 29 July). *The role of the adult in loose parts play*.
<https://playoutsidens.com/2019/07/29/the-role-of-the-adult-in-loose-parts-play/>
 Committee on the Rights of the Child. (2013, 18 March). *General comment No.18 (2013) on the right of the child to rest, leisure, play, recreational activities, cultural life and the art (art.31)*. CRC/C/GC/17. https://archive.crin.org/docs/CRC-C-GC-17_en.
 Daly, L. & Beloglovsky, M. (2015, June 2). *Loose parts: Inspiring play in young children*. community playthings. <https://www.communityplaythings.com/resources/articles/2015/loose-parts>
 Drake, J. (2014). *Planning for children’s play and learning*. Routledge.
 Gull, C., Bogunovich, J, Goldstein, S. L., & Rosengarten, T. (2019). Definitions of loose parts in early childhood outdoor classrooms: A scoping review. *The International Journal of Early Childhood Environmental Education*, 6(3), 37-52.
 Mendizza, M., & Pearce, J. (2002). *Magical parent magical child*. In-Joy Publications.
 Myers, R. (2019). *The well-balanced family: Reduce screen time and increase family fun, fitness and connectedness* Book Baby.

- Pearce, J. C., & Mendizza, M. (2003). *Magical parent - magical child, the optimum learning relationship*. In-Joy.
- Spencer, R. A., Joshi, N., Branje, K., Rehman, L., Kirk S. & Stone M. (2019). Educator perceptions on the benefits and challenges of loose parts play in the outdoor environments of childcare centres. *AIMS Public Health*, 6(4), 461-476.
- Tremblay, M. S., Gray, C., Babcock, S., Barnes, J., Bradstreet, C. C., Carr, D., Chabot, G., Choquette, L., Chorney, D., Collyer, C., Herrington, S., Janson, K., Janssen, I., Larouche, R., Pickett, W., Power, M., Sandseter, E. B. H., Simon, B., & Brussoni, M. (2015). Position statement on active outdoor play. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 12(6), 6475–6505.
<https://doi.org/10.3390/ijerph120606475>
- Wahyuni, S., & Reswita, R. (2020). Pemahaman Guru mengenai Pendidikan Sosial Finansial pada Anak Usia Dini menggunakan Media Loose Parts. *Journal Obsesi: Journal Pendidikan Anak Usia Dini*, 4(2), 962. <https://doi.org/10.31004/obsesi.v4i2.493>
- Ward, K. (2018). What's in a dream? Natural elements, risk and loose parts in children's dream playspace drawings. *Australasian Journal of Early Childhood*, 43(1), 34-42.
<https://doi.org/10.23965/AJEC.43.1.04>